

преди две минути. Не е могълъ да се върне.
Истина ли е?

Захарина. Вие ме подведохте да излъжа
Той. Приятно ми е, че вие можете да
лъжите.

Захарина. Но азъ не обичамъ да лъжа.

Той. И ще се увърите, че е по-леко въ
днешния живътъ да си служимъ съ лъжа-
та, отъ колкото съ истината. Истината е да-
дена за апостолитъ. За нась, обикновенитъ
смъртни, е оставена лъжата.

Захарина. Моля ви се — идете си;

Той. Но азъ не съмъ казалъ всичко.

Захарина. Отатъко има жена.

Той. Въроятно вашата приятелка?

Захарина. Да.

Той. Не е опасно.

Захарина. Но азъ не желая...

Той. Тогава азъ ще говоря по тихо

(Прегледва вратите). Затвореное. Вратитъ
сѫ дебели. А азъ зная, че презъ затворени
врати и да се подслушва не се чува.

Мълчание.

Захарина. Боже мой, незнамъ... Кой
сте вие?

Той. Онзи, който тръбаше да дойде
следъ дветъ сраци. Азъ съмъ онзи, който се
е отвратилъ отъ леки жени. Вие сте рѣдко
изключение. Това е не само мое мнение.

Захарина. Така!

Той. И азъ се влюбихъ въ васъ, но не